

РЕШЕНИЕ

№ 1193

гр. Варна, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивалена Димитрова

при участието на секретаря Снежана Д. Георгиева
като разглежда докладваното от Ивалена Димитрова Гражданско дело №
20223110101265 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Глава XIII от ГПК.

Образувано е по предявени при условията на пасивно субективно съединяване от Г. Ж. Н., ЕГН *****, и П. А. А., ЕГН *****, и двамата с адрес: гр. В., ул. №, ет., срещу П. С. П., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. № ..., вх., ет., ап., и А. Я. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ... № ..., ет., искове с правно основание чл. 109 от ЗС за осъждане на ответниците да преустановят неоснователните си действия, изразяващи се в неправомерно паркиране в уширението, намиращо се пред собствените на ишците гараж № 1 с идентификатор 10135.2564.1268.1.1 и гараж № 2 с идентификатор 10135.2564.1268.1.2, построени в сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1, разположена в поземлени имоти с идентификатори 10135.2564.1268 и 10135.2564.936 по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № РД-18-92 от 14.10.2008 г. на ИД на АГКК, с адрес: гр. В., ул. №, както и в подхода към описаните гаражи, с които действия ответниците нарушават правото на ишците на ползване на горепосочените гаражи.

В исковата молба и уточняващите такива от 26.05.2022 г. и 08.06.2022 г. ишците излагат, че са съсобственици на гараж № 1 с идентификатор 10135.2564.1268.1.1 с площ 22.54 кв. м., а гараж № 2 с идентификатор 10135.2564.1268.1.2 е собственост единствено на ишцата Г. Н., придобит от последната по дарение, като двата гаража са построени в сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1, разположена в ПИ 10135.2564.1268 и ПИ 10135.2564.936, находяща се на адрес: гр. В., ул. № Ишците сочат още, че са собственици и на два

апартамент в процесната сграда, в която се намират горепосочените гаражи, и че в дворното място на същата няма обособени паркоместа. Заявяват, че ответницата П. П. е собственик на апартамент № 3 в сградата, съгласно НА № 107, том III, рег. № 2805, дело № 337 от 2021 г., а втората ответница А. Т. е собственик на апартамент № 5, съгласно НА № 76, том II, рег. № 1739, дело № 197 от 2021 г. Ищците излагат, че ответниците извършват неправомерно следните действия, които ограничават правото им на собственост, а именно паркират пред гаражите им автомобилите си, съответно първата ответница - леки автомобили „Ф.“, модел *** с ДК № * **** **, и „Х.“, модел ***, с ДК * **** **, и втората ответница – лек автомобил „Т.“, модел „Я.“, с ДК № * **** **. Сочат, че ответниците понякога спират непосредствено пред входа на гаражите им, на около 1 м отстояние, друг път – на 3-4 м от тях, но независимо на какво разстояние паркират от същите, те стават неизползваеми, тъй като до тях реално няма достъп от пътя. Въпреки многократните обаждания на тел. 112 с цел освобождаване на достъпа до процесните гаражи, до настоящия момент не могат да постигнат разбирателство относно правото на достъп до тях.

Отправеното до съда искане е да се осъдят ответниците да преустановят неоснователните си действия, изразяващи се в неправомерно паркиране в уширението, намиращо се пред гараж № 1 и гараж № 2, както и в подхода към същите. Претендират присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците П. С. П. и А. Т., чрез процесуалния си представител, депозират писмен отговор, с който искат производството по делото да бъде прекратено по отношение на ищеца П. А., доколкото същият не се легитимира като собственик на който и да е от процесните гаражи. По отношение на ищцата Г. Н. застъпват становище, че претенцията е неоснователна, доколкото не се установят предпоставките на чл. 109 ЗС. Сочат, че не става ясно дали посочените от ищците действия продължават и към настоящия момент или са преустановени. Отделно заявяват, че при придобиване на собствеността върху гараж № 1 ищцата Г. Н. се уговаря с продавача Ч., че той и/или ответниците ще ползват като паркингово място с площ 12 кв. м, реално обособено встрани от входа на гараж № 2. Отправено е и искане за спиране на производството.

Настояват за прекратяване на делото по отношение на ищеца П. А.; по отношение на ищцата Г. Н. настояват искът да бъде отхвърлен.

В съдебно заседание ищцата Г. Ж. Н. не се явява лично, представлява се от адв. И. Р. - ВАК. Поддържа исковата молба.

В съдебно заседание ищецът П. А. А. не се явява лично, представлява се от адв. И. Р. - ВАК. Поддържа исковата молба.

В съдебно заседание ответницата П. С. П. не се явява лично, представлява се от адв. В. С. - ВАК. Оспорва исковата молба, поддържа представения отговор.

В съдебно заседание ответницата А. Я. Т. не се явява лично, представлява се от адв. В. С. - ВАК. Оспорва исковата молба, поддържа представения отговор.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

Видно от Протокол от 22.03.2013 г. по гр. д. № 7548 по описа за 2011 г. на Районен съд - Варна, съдът е одобрил спогодба за делба, по силата на която Г. Ж. Н. получава в дял апартамент № 2, апартамент № 4 и гараж № 2, построени в триетажна монолитна вилна сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1 по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № РД-18-92 от 14.10.2008 г. на ИД на АГКК, заедно с 2/6 ид. ч. от общите части на сградата и 2/6 ид. ч. от вилното място, в което същата е построена, представляващо ПИ с идентификатор 10135.2564.1268, находящ се в гр. Варна, вилна зона Т., м....., ул. №

Видно от Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 147, том III, рег. № 3106, дело № 371 от 2021 г., на 13.08.2021 г. И. Н. Ч. е продал на Г. Ж. Н. следния свой собствен недвижим имот: гараж № 1 с идентификатор 10135.2564.1268.1.1, намиращ се в сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1, разположена в ПИ с идентификатори 10135.2564.1268 и 10135.2564.936 по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № РД-18-92 от 14.10.2008 г. на ИД на АГКК, последно изменение, засягащо самостоятелния обект - от 12.05.2021 г., с адрес: гр. В., район, ул. №, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху поземлените имоти, в които същата е построена.

От удостоверение за сключен граждански брак серия КМР № 73370 се установява, че П. А. А. и Г. Ж. Н. са сключили граждански брак на 20.11.2010 г.

С Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 76, том II, рег. № 1739, дело № 197 от 2021 г., на 26.05.2021 г. И. Н. Ч. е продал на А. Я. Т. следния свой собствен недвижим имот: апартамент № 5 с идентификатор 10135.2564.1268.1.7, намиращ се на ет. 3 в сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1, разположена в ПИ с идентификатори 10135.2564.1268 и 10135.2564.936 по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № РД-18-92 от 14.10.2008 г. на ИД на АГКК, последно изменение, засягащо самостоятелния обект - от 12.05.2021 г., с адрес: гр. В., район, ул. №, заедно с прилежащото избено помещение № 2 и със съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху поземлените имоти, в които същата е построена, както и 1/10 ид. ч. от ПИ с идентификатор 10135.2564.1268.

С Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 107, том III, рег. № 2805, дело № 337 от 2021 г., на 23.07.2021 г. И. Н. Ч. е продал на П. С. П. следния свой собствен недвижим имот: апартамент № 3 с идентификатор 10135.2564.1268.1.5, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1, разположена в ПИ с идентификатори 10135.2564.1268 и 10135.2564.936 по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № РД-18-92 от 14.10.2008 г. на ИД на АГКК, последно изменение, засягащо самостоятелния обект - от 12.05.2021 г., с адрес: гр. В., район, ул. ... №, ет., заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху поземлените имоти, в които същата е построена, както и 15 % ид. ч. от ПИ с идентификатор 10135.2564.1268.

Съгласно заключението на вещото лице инж. Г. Г. по допуснатата съдебно-техническа експертиза, предвид това, че за всеки самостоятелен обект в даден имот трябва да има осигурен свободен достъп и че подходът към двата гаража се осъществява от път (тупик), то площта пред гаражите се явява маневрена площ, част от дворното място.

В Приложение № 1, неразделна част от СТЕ, със син цвят е показан начинът на паркиране, посочен от свидетелите и съобразен с изискванията на Наредба № 2/17.01.2021 г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка, съгласно която необходимата площ за паркиране е 14,24 кв. м (2,85/5,00 м). С червен цвят е изчертан автомобилният подход към жилищната сграда и гаражите, както и съществуващото уширение в края му, съгласно взетите размери на място. Видно е, че обособяването на паркомъсто ще възпрепятства

ползването на гараж № 2 по предназначение, както и това, че всяка кола, паркирана на уширението пред гаражите, ще възпрепятства ползването им по предназначение.

И без обособено място за паркиране, съществуващото уширение в края на тупика не покрива напълно изискванията на Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, като обръщането на влязъл автомобил е затруднено, но не е невъзможно. Обособяването на самостоятелно открито паркомясто по начина, посочен от свидетелите и съобразен с изискванията на Наредба № 2/17.01.2001 г., ще направи извършването на маневра с цел излизане напред към булеварда на автомобилите, ползващи гаражите, напълно невъзможно.

Подходът на всеки автомобил, излизащ от поземления имот, трябва да бъде напред.

В съдебно заседание вещото лице заявява, че паркирана в уширението пред гаражите кола не пречи на отварянето на вратата на втория гараж само ако е паркирана много плътно до подпорната стена, в който случай вратите на колата откъм стената не могат да се отворят и от колата не може да се излезе от тази страна. Ако колата се спре нормално, така че да може да се излезе и от двете ѝ страни, тогава едната врата на гаража не може да се отваря. Ако пред гаражите са паркирали три коли и четвърта отзад, както на снимка № 2 от експертизата, няма как да се излиза. Изтъква, че при изхода от имота към булеварда няма уширение, което да позволява извършване на маневрата за обръщане там; уширение има пред съседния имот, а пред процесния има отдръпната от регулационната линия врата и тротоар, който трябва да се настъпи, за да може колата да излезе назад, след това да тръгне напред и да навлезе в съседното място, където е уширението.

От заключението на вещото лице инж. Д. Д. П. по допуснатата повторна съдебно-техническа експертиза се установява, че е налице транспортен достъп за имота ПИ 10135.2564.1268 на вливане/отливане към бул. „...“ или ул. „...“, с възможност за направа единствено на десни завои за вход и изход от и към северното платно на булеварда. Жилищната сграда, с две гаражни клетки - самостоятелни обекти в нея, е ситуирана в северната част на имота. Автомобилният достъп до същата, съответно и до гаражите, е осигурен от тупиков подход с променлива ширина, в най-тесната част 3,60 м, и дължина около 18,10 м (измерено на място с рулетка), след което се разширява пространството до дъното на подхода - т.е. до сградата, като по този начин се оформя площадка за маневриране пред гаражите. Измерената по стената на сградата ширина е около 8,80 м, а по посока на подхода - 9,10 м. Съгласно разпоредбите на чл. 148 и чл. 149 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, край на задънени улици (тупици) се изпълнява с уширение, което да дава възможност за обръщане. Обръщачите с най-малка необходима площ са с форма на чук, като се използват само за леки автомобили. Размерите за такива обръщачи са указани в Приложение № 34, фигура 1 и таблица 1, на цитираната Наредба, където необходимата ширина по посока на подхода е 11,75 м, а в другата посока - 9,00 м, като от външната страна се добавя уширение 1,00 м за преходни участъци на превозните средства (т. е. осигурява се динамичен габарит). При така изложеното вещото лице прави заключение, че съществуващата маневрена площ е недостатъчна и не покрива напълно изискванията на Наредбата към момента, като обаче в случая може да се допусне, че недостатъчните ширини са пренебрежимо малки, тъй като тупикът обслужва единствено 2 броя гаражи в частен имот, а не в публично пространство - улица, както е в общия случай. Т. е. пространството пред гаражите е маневрена площ, част от имота ПИ 10135.2564.1268.

Площта на едно открито паркомясто ще е 14,25 кв. м в конкретните условия и изпълнената вертикална планировка в имота, съобразно с Наредба № 2 от 17.01.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка, забележка Д към Приложение № 24: „При паркиране на леки автомобили под ъгъл от 90°, 60° и 45°, когато има от едната страна стена, бордюр с височина над 0,15 м или други подобни препятствия, размерът „в“ трябва да е най-

малко 2,85 м, а ако те са от двете страни, размерът „в“ трябва да е най-малко 2,90 м“. Оформянето на паркомясто за сметка на маневрената площ в ПИ 10135.2564.1268 допълнително ще затрудни възможността за обръщане, която и така е допусната в изключение. Въз основа на горното вещото лице дава заключение, че редуцирането, с цел обособяването на открито паркомясто, на маневрената площ пред гаражите съответно влошава условията за ползване на последните.

С оглед оразмерителните параметри за лек автомобил съгласно Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии - ширина 1,75 м, дължина 4,74 м, външен габаритен радиус на ЛА 5,85 м, с помощта на траектория-шаблон за движение в крива, вещото лице е онагледило необходимото пространство за маневра с цел изход напред от процесния имот. Направило е заключение, че паркиран автомобил в уширението пред гаражите ще възпрепятства маневрата.

Вещото лице излага, че съгласно Общия устройствен план на гр. Варна, бул. „Княз Борис І“ е класифициран като градска магистрала II клас, за която проектният капацитет на една пътна лента е с натоварване 1020 приведени единици леки автомобили за час, с висок приоритет на автомобилното движение. Заключение е, че предвид факта, че изходът от процесния имот на бул. „Княз Борис І“ оформя кръстовище с последния (пресичане, разделяне или събиране на два или повече пътя в едно ниво), и с оглед високата интензивност на движение по булеварда, следва движението при изход от имота да е напред.

В съдебно заседание вещото лице пояснява, че тъй като към днешна дата се ползва имотът и пространството пред гаражите, експертизата е дадена към днешна дата, с оглед на действащите нормативи, като единственият норматив, който дава маневри на автомобили, начин на подреждане, ширини, големина на паркоместа е наредбата от 2017 г. за комуникационно-транспортни системи.

В хода на производството са събрани и гласни доказателства посредством разпита на свид. Х. А. Д. и К. А. А. – на страната на ищците, и В. С. Г. и И. Н. Ч. - на страната на ответниците.

В показанията си свид. Д. излага, че познава ищците от близо десетина години, семейни приятели са и доста често се събират, често - в процесния имот на спирка „М.“, особено през лятото, понеже децата им играят заедно. Сочи, че в имота има два гаража от предната страна на къщата, към бул. „Княз Борис“. Знае, че единият гараж е на П. и Г., а от миналата година същите са придобили и втория гараж, който се пада от дясната страна. Свидетелят изтъква, че не само знае за проблеми във връзка с ползването на гаражите, но и два-три пъти е присъствал на конфликти със съсобствениците от горния етаж. Имало една дама, към четиридесет и няколко годишна, с бежова „Т.“, която редовно „запушвала“. Свидетелят обяснява, че когато се спре пред гаража, като се „запуши“ отзад, колата не може да излезе към пътя. В един от случаите, миналата година през лятото, тази дама била „запушила“ и свидетеля, който бил на гости с децата си и не можел да излезе. Помолили я учтиво да си премести колата, за да може свидетелят да излезе, тя казала: „Ей сега, след малко“, но я чакали към час, час и половина. П. отново я помолил учтиво да премести колата, като казал, че ще извика полиция, а от нейна страна било: „Който искаш викай!“. Дамата с „Т.“-та доста често паркирала в двора и или не можело да се влезе, или не можело да се излезе. Много пъти имало и още една кола - червена, „Ф.“. Свидетелят не знае дали има обособени други паркоместа пред гаражите. Заявява, че когато се паркира пред последните, те не могат да се ползват. Той лично бил влизал скоро в левия гараж да си вземе зимните гуми, които се съхранявали там; в гаража нямало кола, но свидетелят не бил обърнал внимание какво има в него, само си взел гумите. Заявява, че помещението е гараж и ищците не са го ползвали по друго предназначение.

В показанията си, ценени от съда по реда на чл. 172 ГПК, предвид възможна

заинтересованост от изхода на спора, свид. А. - брат на ищеца, излага, че ходи в процесния имот често, може би два-три пъти в месеца. Сочи, че имотът се намира на спирка „Марек“ - къща с дворно място, като има подход откъм булеварда към двата гаража. Винаги, когато бил ходил там, имало спряна една бежова „Т.“. Собственичката, която живеела в апартамент на третия етаж, по принцип спирала в лявата страна, пред гаражите, близо до една стена, но колата винаги била под ъгъл, а не перпендикулярно на гаражите, и заемала повече място, отколкото при нормално паркиране. При това паркиране гаражите не можели да се ползват спокойно, защото при заход автомобилите влизали с „муцуната“ напред и за да излязат на булеварда, трябвало да се направи маневра за обръщане, за да може да се излезе с предницата, както предвижда законът. Когато имало паркирана кола, било почти невъзможно да се направи такава маневра - оставало много малко място и при извършване на маневрата колата щяла да се заклеши. Поради това свидетелят в повечето случаи излизал с колата си назад, което било в нарушение на закона. Когато пред гаражите нямало паркирани коли, маневрата се изпълнявала лесно. Свидателят отрича при изхода от имота да има голямо уширение, където излизаща на заден ход кола да може спокойно да завие наляво и да се включи в булеварда; сочи, че там има тротоар, по който няма право да кара. Доколкото свидетелят знае, в пространството пред гаражите няма обособени паркоместа. По повод паркирането там, веднъж станал свидетел на конфликт с един господин с червен „Фиат“, който спрял в захода уж да разтовари някои неща, а се забавил повече от половин час, макар че братът на свидетеля го бил предупредил, че не може да остане на това място. След като излязъл, имало един възрастен господин, който бил доста агресивен към ищеца, опитвал се да го удари, да го ритне, наложило се дори свидетелят да се намеси, за да не стане нещо по-сериозно. Не извикали полиция, но след инцидента братът на свидетеля ходил в районното управление да подаде жалба. Този „Ф.“ свидетелят бил виждал само веднъж да спира, но „Т.“-та паркирала винаги. Братът на свидетеля си държал колата предимно в левия гараж преди да купи и десния, понякога я държал и отпред. Свидателят бил влизал в левия гараж и бил виждал вътре кола. Имало и перални, които били в дъното на гаража. Колата на свидетеля не можела да влезе в този гараж.

От показанията на свид. Г. се установява, че същият познава добре процесния имот, тъй като от 17 години работи там като поддръжка и през седмицата ходел 2-3 пъти там. Бил наел от И. Ч., който сега имал собственост върху част от земята. Заявява, че често е влизал в двата гаража, но не е виждал да се паркира кола в тях. Отвън две коли на собственика били една до друга и оставало едно място от дясната страна, пред бившия гараж на И., ако той дойде, да си спира колата. Колите спирали в повечето случаи с „муцуна“ към гаражите и излизали на заден на пътеката и оттам на уличката, която отива на главния път. За проблемите с паркирането свидетелят бил чувал от А., с която се познавал, тъй като ходел да прави дребни ремонти при нея; оплакала му се, че не ѝ дават да паркира. Казала и че едно друго момиче било купило втория етаж и с приятеля си дошли да стоварят багаж; станал голям проблем, „панаир“ защо бил спрял там и затова момичето продало апартамента. Заявява, че преди да бъде продаден гаражът на П. и Г., на уширеното място паркирали три коли. Не можело да се ползват гаражите в такъв случай, защото нямало как да се отворят вратите, но гаражите не били ползвани никога; гаражът на П. бил вътре като склад, с наредени рафтове. Свидателят бил чувал, че навремето така се били разбрали за паркирането - една кола на единия собственик, втора кола на другия собственик и паркоместото на уширението, евентуално, ако дойдат гости. Не бил присъствал на тези уговорки, само бил чувал за тях. Били се разбрали и А. да паркира на уширението. Свидателят постоянно виждал „Т.“-та ѝ там, докато не станал скандалът и не я изхвърлили, един вид, навънка - другият собственик, П., така слагал колите, че А. да няма къде да паркира. Свидателят счита, че мястото пред гаражите е достатъчно широко, за да може, ако се влезе напред и там има спрени коли, вътре да се маневрира и да се излезе пак напред.

В показанията си свид. Ч. сочи, че мястото принадлежало на бащата на покойната му

съпруга и на майката на ищцата; започнали строеж през 1992 г. с покойния баща на ищцата с обща сграда и обща площ, като след завършването всяко семейство получило по един гараж. Разчетът бил една кола вътре, една кола вън, предвидили и едно място за гости - т. е. три коли можели да бъдат наредени пред гаражите. Допреди две години нямали никакви проблеми, като г-жа Н. и съпругът ѝ държали колите винаги отпред, а свидетелят си ползвал гаража. Гаражът на ищите се използвал за други нужди - пералня, сушилня, от този род. От 2005 г. свидетелят живеел на друго място. Излага, че бившата собственица П. заедно с приятеля си притежавала част от втория етаж на сградата, като при едно от влизанията вътре съпругът на г-жа Н. налита на бой, удря го и в момента срещу него има заведено дело. Заявява, че в момента пред самите гаражи е паркирана фирмена кола, принадлежаща на руски гражданин по разрешение от съпруга на г-жа Н.. Свидателят изтъква, че мястото пред гаражите и алеята до магистралата е съсобствено, като половината е негово и на г-жа Т.. Когато г-жа Н. изявила желание да купи гаража, условието било да се ползва така нареченото трето място за паркиране. Тя се съгласила, но на другия ден съпругът ѝ заявил, че това не го устройва. Свидателят искал ползването на паркоместото да бъде сано в нотариалния акт и ищцата дала съгласие, но нотариусът казал, може да го впише и останало на джентълменско споразумение. Свидателят уточнява, че до левия гараж има пространство с размери 3 м/5 м, в което може да се спре една кола, а в останалата част на уширението има място за още две коли пред гаражите. Счита, че ако на уширението пред гаражите бъде спряна кола, може да се направи маневра и да се излезе пак напред, но малко трудно. Сочи, че заходът към гаражите е от самата магистрала Златни пясъци - Варна, по алеята, която води направо.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно чл.109 ЗС, собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право. Негаторният иск дава вещноправна защита срещу посегателства, които без да отнемат владението, пречат на собственика да осъществява спокойно и в пълен обем правомощието си да ползва собствения си имот. От самия текст на разпоредбата е видно, че за уважаване на иска е необходимо ищецът да докаже в условията на пълно и главно доказване следните кумулативно изискуеми предпоставки: 1) че е собственик на имота, 2) че върху този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие (действие или бездействие), 3) че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот, по-големи от обикновените (чл. 50 ЗС). Собственикът следва да установи кое е действието, което пречатства упражняване правото на собственост, кой е авторът на това действие и в какво се състои нарушението. Преценката за това кои въздействия са по-големи от обикновените и поради това са недопустими, е конкретна по всяко дело. За успешното провеждане на иска не е необходимо да е нарушена конкретна норма на закона, достатъчно е наличие на неоснователни действия или бездействия, които да пречат на собственика да упражнява правото си на собственост (Решение № 5 от 12.06.2017 г. по гр. д. № 2844 /2016 г., ВКС, II ГО). Искът по чл.109 ЗС може да бъде уважен и в случаите, при които законно регламентирана дейност се осъществява по начин, който създава пречки на собственика на съседен имот да упражнява спокойно правото си на собственост (Решение № 14 от 09.05.2016 г. по гр. д.№ 4658/2015 г., ВКС, I ГО).

От ангажираните по делото доказателства безпротиворечиво се установява, че

ищите са собственици на процесните гаражи.

При съпоставяне на показанията на всички разпитани по делото свидетели се установява, че двете ответници системно паркират автомобилите си в уширението - пред или встрани от гаражите, както и в алеята - подход към същите.

В конкретния казус съдът намира, че поведението на ответниците действително създава пречки на ищите за упражняване на правото им на собственост в пълнота. Горният извод се базира на показанията на свидетелите Д. и А. и заключението на вещите лица по двете СТЕ, от съвкупната преценка на които се установи, че паркираните не само пред гаражите и в подхода към тях, но и в уширението встрани от гаражите автомобили на ответниците заемат част от площта за маневриране на леките автомобили и създават затруднение за безопасното им излизане от имота, които пречки са по-големи от обикновените по смисъла на чл. 50 от ЗС.

От показанията на свид. Г. също се установява, че гаражите не могат да се ползват, когато пред тях има паркирани коли, тъй като в такъв случай вратите не могат да се отворят.

Съдът не кредитира показанията на свид. Г. и Ч. в частта, в която излагат, че мястото пред гаражите е достатъчно широко, за да може, ако на уширението встрани от гаражите има паркирана кола, да се направи маневра и да се излезе на булеварда на преден ход, тъй като същото е в противоречие със заключението и на двете вещи лица по допуснатите съдебно-технически експертизи.

Съгласно заключението на вещото лице инж. Г., съществуващото уширение в края на тупика не покрива напълно изискванията за размери на Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, като обръщането на влязъл автомобил е затруднено, но не е невъзможно; обособяването на самостоятелно открито паркомъсто по начина, посочен от свидетелите и съобразен с изискванията на Наредба № 2/17.01.2001 г., ще направи извършването на маневра с цел излизане напред към булеварда на автомобилите, ползващи гаражите, напълно невъзможно.

Идентично по смисъл е и заключението по повторната СТЕ, дадено от вещото лице инж. П.. Съгласно същото, съществуващата маневрена площ е недостатъчна и не покрива напълно изискванията на Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии към момента, като обаче в случая може да се допусне, че недостатъчните ширини са пренебрежимо малки, тъй като тупикът обслужва единствено 2 броя гаражи в частен имот, а не в публично пространство; оформянето на паркомъсто за сметка на маневрената площ в ПИ 10135.2564.1268 допълнително ще затрудни възможността за обръщане, която и така е допусната в изключение. След онагледяване с помощта на траектория-шаблон за движение в крива на необходимото пространство за маневра с цел изход напред от процесния имот, заключението е, че паркиран автомобил в уширението пред гаражите ще възпрепятства маневрата.

Съдът намира възражението на процесуалния представител на ответниците, че уширението, планирано и реализирано през 1995 г., не може да бъде преценявано с оглед на наредбите от 2001 г. и 2017 г., за неоснователно, тъй като предмет на делото е не законността на самото уширение, а невъзможността същото да се ползва по предназначение към настоящия момент при наличието на паркиран в него - пред или встрани от гаражите, лек автомобил. Разпоредбата на чл. 43, ал. 3 ЗУТ изрично урежда, че когато земята, върху която е изградена жилищната сграда, не е със статут на обща част по чл. 38, ал. 1 от Закона за собствеността (какъвто е настоящият случай, тъй като, видно от нотариалните актове,

собствениците на самостоятелни обекти в сградата не съвпадат със собствениците на поземления имот), паркирането се осигурява чрез разпределяне на ползването върху тази част от свободната дворна площ, която не е необходима за ползването на сградата по предназначение. Съгласно експертното заключение и на двете вещи лица, което съдът кредитира изцяло, уширението пред процесните гаражи се явява маневрена площ, необходима за тяхното ползване, респективно за ползването на сградата по предназначение.

Неотносимо за настоящия спор се явява обстоятелството дали процесните гаражи са ползвани не по предназначение, тъй като независимо как са ползвани преди, собствениците им имат право да ги ползват по предназначение, както и да искат прекратяване на всяко неоснователно действие, което им пречи да упражняват това свое право.

С оглед на изложеното, предявените искове се явяват основателни и следва да бъдат уважени.

По отношение на съдебно-деловодните разноски:

При този изход на спора, разноски се следват на ищците.

Процесуалният представител на същите претендира със списъка по чл. 80 ГПК разноски в размер на 1055 лв., включващи 250 лв. - депозит за допуснатата съдебно-техническа експертиза, 5 лв. - държавна такса за съдебно удостоверение, и 800 лв. - платено в брой адвокатско възнаграждение. Представени са доказателства за извършените плащания.

Исканите разноски следва да бъдат присъдени, като всяка от ответниците следва да бъде осъдена да плати половината от сумата, или 525,50 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 109 ЗС, П. С. П., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. № ..., вх. ..., ет. ..., ап. ..., да преустанови неоснователните си действия, изразяващи се в неправомерно паркиране в уширението, намиращо се пред собствените на ищците Г. Ж. Н., ЕГН *****, и П. А. А., ЕГН *****, и двамата с адрес: гр. В., ул. №, ет., гараж № 1 с идентификатор 10135.2564.1268.1.1 и гараж № 2 с идентификатор 10135.2564.1268.1.2, построени в сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1, разположена в поземлени имоти с идентификатори 10135.2564.1268 и 10135.2564.936 по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № РД-18-92 от 14.10.2008 г. на ИД на АГКК, с адрес: гр. Варна, ул. „1-ва“ № 147, с които действия ответницата нарушава правото на ищците на ползване на горепосочените гаражи.

ОСЪЖДА, на основание чл. 109 ЗС, А. Я. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ... №, ет., да преустанови неоснователните си действия, изразяващи се в неправомерно паркиране в уширението, намиращо се пред собствените на ищците Г. Ж. Н., ЕГН *****, и П. А. А., ЕГН *****, и двамата с адрес: гр. В., ул. №, ет., гараж № 1 с идентификатор 10135.2564.1268.1.1 и гараж № 2 с идентификатор

10135.2564.1268.1.2, построени в сграда с идентификатор 10135.2564.1268.1, разположена в поземлени имоти с идентификатори 10135.2564.1268 и 10135.2564.936 по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № РД-18-92 от 14.10.2008 г. на ИД на АГКК, с адрес: гр. Варна, ул. „1-ва“ № 147, с които действия ответницата нарушава правото на ищите на ползване на горепосочените гаражи.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, П. С. П., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. № ..., вх. ..., ет. ..., ап. ..., да заплати на Г. Ж. Н., ЕГН *****, и П. А. А., ЕГН *****, и двамата с адрес: гр. В., ул. № ..., ет., сумата от 525,50 лева (Петстотин двадесет и пет лева и 50 ст.), представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноси.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, А. Я. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ... № ..., ет., да заплати на Г. Ж. Н., ЕГН *****, и П. А. А., ЕГН *****, и двамата с адрес: гр. В., ул. № ..., ет., сумата от 525,50 лева (Петстотин двадесет и пет лева и 50 ст.), представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____